

Lázeňská POHODA

MĚSÍČNÍ ZPRAVODAJ MĚSTSKÝCH SLATINNÝCH LÁZNÍ ~ TŘEBŮN

Univerzitní výuka v Bertiných lázních

Od letošního března probíhá v Bertiných lázních v Třeboni praktická výuka studentů Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Bertiny lázně tak rozšířily řadu třeboňských institucí, které již s některými fakultami Jihočeské univerzity spolupracují (např. Biologický ústav AV a Biologická fakulta JU).

Statut klinického pracoviště

Bertiny lázně, stejně jako ostatní zdravotnické instituce, nabízejí studentům zdravotně sociální fakulty možnost absol-

ování předepsané souvislé praxe ve svých provozech. Jedná se především o studenty oborů „fyzioterapie“, „rehabilitační-psychosociální péče“ a „ošetřovatelství“.

Novinkou je však provádění praktické výuky v prostorách lázní. Tato výuka je pevnou součástí rozvrhu oboru „fyzioterapie“ v prvním ročníku, takže sem studenti z Českých Budějovic na předměty „základy kinezioterapie“ a „fyzikální terapie“ musejí v odpoledních až večerních hodinách dojíždět.

Aplikace nízkofrekvenčních proudů na oddělení elektroléčby v předmětu „fyzikální terapie“

Nácvik stabilizace páteře v předmětu „základy kinezioterapie“ pod kontrolou Mgr. Marka Zemana

Přínos výuky

Mgr. Marek Zeman, odborný asistent katedry klinických oborů Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity a zároveň fyzioterapeut Bertiných lázní, který výuku vede, říká: „Nápad provádění výuky přímo v prostorách lázní vyplynul ze situace. Katedra klinických oborů se nedávno přestěhovala do nových budov v nemocnici v Českých Budějovicích, a tamní prostory zatím nejsou pro praktická cvičení úplně vyhovující. Kromě toho je pro studenty jednoznačně lepší, když si mohou přednášené poznatky ihned prakticky vyzkoušet

a seznámit se s některými specifiky lázeňského provozu. Fyzioterapie je především praktický obor, proto by měl být co nejvíce vázán na konkrétní zdravotnická zařízení. Výborný je též fakt, že po absolvování praktických cvičení budou studenti lépe připraveni na kontakt se skutečnými klienty v rámci své souvislé praxe.“

Spolupráci vítá i ředitel lázní, MUDr. Jaroslav Bican: „Jsme samozřejmě rádi, že můžeme s univerzitou spolupracovat. Zajišťuje se tak odborná úroveň a kvalita poskytované péče pro naše klienty.“

Přípravil: Daniel Hamr

Největší kapr na světě

Informační a kulturní středisko města Třeboně pořádá pod záštitou starosty města a za spolupráce všech místních škol na Den Země (22. dubna) slavnostní otevření turistické sezony formou pokusu o vytvoření NEJVĚTŠÍHO KAPRA NA SVĚTĚ, přičemž pokus o světový rekord bude dokumentovat a registrovat Agentura Dobrý den z Pelhřimova.

Přijďte podpořit třeboňské děti při propagaci města na Masarykově náměstí 22. dubna v 11.00 hodin. Věříme, že akce bude vítaným zpestřením pobytu v Třeboni i pro lázeňské hosty. Blížší informace v IKS nebo na: www.itrebon.cz. -red-

KONCERT JOŽKY ČERNÉHO

Kamarádi trochu jinak

Ve čtvrtek 19. března skončil první cyklus lázeňských koncertů v režii Karla Vágnera, a to vystoupením Jožky Černého.

Znovu nabitý společenský sál Lázní Aurora přivítal na svém pódiu Karla Vágnera a zpěváka především lidových písní – Jožku Černého. Prakticky okamžitě si oba protagonisté získali publikum jak svým vyprávěním, tak především moravskými i českými

lidovými písničkami. Jožka Černý, který mimochodem prodal několik milionů hudebních nosičů a je nositelem šesti platinových a sedmi zlatých desek, zpívá písničky předávané z generace na generaci i svým srdcem, a tak není divu, že po velkou část koncertu zpíval celý sál s ním. Samozřejmě nemohly chybět takové slásky jako například – Za tú horu, za vysokú. Když jsem šel z Hradišta, Už se ten Tálínskej rybník, Už mně

Karel Vágner a Jožka Černý zazpívali vyprodanému sálu v třeboňské Auroře.

koně vyvádějí, Břeclavská kasárna a další. V závěru svého koncertu Jožka Černý sáhl i do jiného, v jeho podání ne příliš známého repertoáru – do klasických árií, a i v tomto případě sklídl velké ovace vyprodaného sálu. -rr-

ŠÉFKUCHAŘ LÁZNÍ AURORA LUDĚK CIBULKA:

„Mám rád českou kuchyni“

Šéfkuchařem Lázní Aurora je teprve sedmatřicetiletý Luděk Cibulka. Do lázní nastoupil v roce 1991, tedy ve svých dvaceti letech, a rovnou na post zástupce šéfkuchaře. Když byl v učení, chodil do lázní na praxi. Ihned po ukončení školy si jej vyžádal bývalý šéfkuchař Ladislav Kročák jako svého zástupce.

Vzpomínáte si, jak vás tehdy kolektiv přijal?

Potěšilo mě, že si mě pan Kročák s panem Hesem, který tehdy dělal vedoucího stravovacího úseku, vybrali. Reakce ostatních si příliš nevybavuju, ale řada lidí v kuchyni byla zvyklá na svoji práci, která jim vyhovovala.

Co vlastně obnáší funkce šéfkuchaře? Můžete nám přiblížit jeden pracovní den?

To je složité, protože každý den je jiný. Pracovní dobu mám od 7.00 do 15.30, abych pokryl ranní i odpolední směnu, ale máme různé akce, takže tu jsem třeba do 23.00. Musím o všem vědět, i to, co se přihodilo za mé nepřítomnosti, a všechno kontrolovat. Jak přípravu a výdej jídla, tak veškerý provoz v kuchyni. Také máme provozní porady a výsledky musím rozpracovat do „své“ kuchyně. Nyní navíc musím do týdne vymyslet nový recept na sladkovodní rybu. Funkce šéfkuchaře je hodně o organizování.

Kdo sestavuje jídelníčky?

Před časem jsme s vedoucím restauračních provozů, panem Cepákem, sestavili základní čtyřtýdenní jídelníček, a ten se nyní aktuálně obměňuje podle potřeby jídel. Všechna jídla se dávají dohromady s dietními sestrami, a ta dietní pak ještě schvaluje naše paní primářka.

A kolik jídel v Auroře vlastně připravujete?

Záleží na tom, kolik máme klientů a jaké mají stravování. Samoplátci mají většinou polopenzi, a to snídaní – večeří, někdo jenom snídaní. Na druhou stranu zajišťujeme obědy pro zaměstnance lázní a v restauraci Harmonie i pro klasické návštěvníky. V průměru připravujeme denně stravu asi pro 1000 lidí.

Například co se týče obědů, tak do konce roku 2008 jsme pro všechny naše klienty dělali čtyři základní výběry, k tomu tři pro samoplátce a další tři výběry do zaměstnanecké jídelny, plus tři diety a individuální diety, třeba pro jednoho člověka (bezlepková, neslaná apod.). Od letošního ledna jsme systém stravování změnili a zjednodušili. Pro samoplátce byla vybudována vlastní jídelna se samoobslužnými pulty (viz POHODA 2/2009), kde si mohou vybrat ze čtyř základních jídel, přičemž se snažíme, aby i mezi nimi bylo jedno dietní jídlo. V jídelně pro samoplátce si tak každý host může sám nakombinovat jídlo, na které má chuť, a to ze čtyř druhů jídel a čtyř druhů příloh. Ta samá jídla pak máme v jídelně pro klienty od pojišťoven, ale tam si konkrétní jídlo musí klient napsat den či dva dopředu.

Denně dobře nasýtíte tisíce lidí, to se máte co ohánět. Kolik vás na to je?

Dělal jsem 41 výkazů plus učně. Ale jsou v tom i výkazy dietních sester, skladu potravin a suplujících pracovníků. Ve dvou směnách mám k dispozici 16 kuchařů, řezníka a deset žen v umývárně. Každý kuchař má svou práci – někdo dělá přílohy, snídaně, někdo připravuje obědy do zaměstnanecké stravovny, jiný pro samoplátce.

Vy osobně taky varíte?

Normálně nevařím. Mám na starosti chod kuchyně včetně administrace, bezpečnost práce, hygienu a podobně. Veškeré záležitosti kolem kuchyně musejí být v pořádku, vše musím kontrolovat, zapisovat – například teploty ledniček, potravin – a řešit provozní záležitosti, takže na vaření čas není. Ale dělám na rautech a slavnostech. Když je nějaké významné menu, třeba slavnostní večeře na počest pana kardinála, tak jsem jej připravoval osobně.

Takže šéfkuchař je dnes spíše manažerem než kuchařem. Nechybí vám vařečka a pánev?

Občas. Jsou věci, které bych si rád zavrhl.

A co kdybyste tu po pracovní době šéfkuchaře zůstal jako kuchař?

Popravdě řečeno, pracovní doba je jedna věc, ale samotná činnost je věc druhá. Často tu jsme dvanáct i více hodin denně, děláme spoustu akcí, jenomže je třeba taky odpočívat. Jakmile člověk neodpočívá, je v práci na nic.

Mluvíte o rautech. Jaké rauty děláte a jak se připravují?

Za leden jsme měli osm velkých akcí (revmatologické dny, imunologické dny, akce pro zaměstnance, podnikatelský ples, připravovali jsme zdobené občerstvení pro myslivce), v únoru tři velké rauty (např. zvěřinové a rybí hody), v březnu další. Už jsme udělali stovky rautů.

Nejprve se musí sestavit návrh, sehnat suroviny a organizačně zajistit kuchyň, protože technologická příprava trvá tři dny. Samozřejmě ne u nakrájených uzenin a smažení řízků, ale u složitějších rautů. První den se vše vykostí, porcuje, plní, marinuje atd., druhý den tepelně upravuje – to, co se bude podávat na studeno, aby se vše uleželo a dalo servírovat na misky, a třetí den se tepelně dopracují ostatní masa a jiné potraviny, připravují se saláty a vše se aranžuje. Pak se postavíme k nazdobení stolu a prezentujeme svoji práci. Další den ráno se musí všechna zařízení a inventář z rautu dát na svá místa.

Rauty jsou náročné jak časově, tak na výkon, ale bez nich by to nebylo ono. Jsou příjemným zpestřením naší práce. Je ale pravdou, že ne každý na to má. Někdo rád a dobře dělá raut, jiný kuchař je zase výborný v „závodce“. Myslím si, že moji lidé jsou spokojeni, pracují, jak jim to vyhovuje, a dělají to, v čem jsou dobří.

Když jsme začínali dělat rauty, tak jsme například museli naučit pekaře, aby nám jezdili v šest večer, a to s čerstvým pečivem. Oni by samozřejmě byli rádi, kdyby pečivo na večerní raut přivezli ráno s rohlíky.

Suroviny na rauty si sháníte sám osobně?

Já dám požadavek a sklad potravin to shání. Osobně si sháním jenom to, co je problémové. Například v této době je problém sehnat živou štiku! Potřebuju ji vykosit seshora, takže sháníme živou štiku.

„Musím o všem vědět, i to, co se přihodilo za mé nepřítomnosti, a všechno kontrolovat. Jak přípravu a výdej jídla, tak veškerý provoz v kuchyni.“ říká Luděk Cibulka.

Máte svoje oblíbená jídla, která se snažíte osobně do jídelníčku pro hosty protlačit?

Určitě, každý, kdo sestavuje jídelní lístek, protežuje do něj ta svá jídla.

Dáváte přednost české nebo cizí kuchyni?

Donedávna byl trend – všechno světové. Je to krásné, povzbuzující, inspirativní, ale jsme Češi a já mám radost, že se začínáme vracet ke klasické, krásné české stravě. Ona je těžká a mladé holky už neumějí tak vařit, a taky by se měla konzumovat v menších porcích, ale restauratéri i top restauratéri začínají vařit a prosazovat českou kuchyni, jako šklubanky, plíčky na smetaně, dršťkovou polévku. Já osobně z toho mám velkou radost. Jsme Češi, tak proč se vnucovat cizí kuchyni. Když člověk bude v Japonsku, tak si tam určitě dá japonskou kuchyni a ne americkou. Obliba těchto našich jídel začíná i na rautech, a to mě taky těší.

Jaké je vaše nejoblíbenější české jídlo?

Obecně – klasické poctivé české omáčky, jako rajska, koprová, křenová, svičková. S nimi se nechá hrozně moc tvořit, i do moderní gastronomie. Nechá se s nimi udělat cokoli, i různé přílohy. Pak pečená jídla jako drůbež, vepřová – to je druhá skupina. K tomu se nechá udělat spousta příloh. A třetí skupinou jsou poctivé české moučníky, ať je to jablčný závin (štrůdl), vaječné omelety, palačinky či koblížky.

Ale já měl na mysli jídlo, které sám nejraději konzumujete?

Pečená kachna, knedlík, zelí. Ale nejsem vybíravý, sním téměř vše.

A co ryby? Jste patriot a k Třeboňsku ryby patří...

Ryby jsem rád lovil – odmala jsem rybařil a v deseti jsem chytil kapra 7,5 kila, teď už nemám na rybaření čas. Ale rád je kuchám a připravuji. Troufnu si říct, že na ryby jsem byl odborník ještě dřív, než jsem se šel učit na kuchaře. A z každé sladkovodní ryby vypíchnu to nejlepší a udělám pokrm, který bych doporučil. I z té nejmenší ouklejky. Jinak rybu mám v jídelníčku tak 2x týdně.

V práci na vaření nemáte čas. Doma vaříte?

Jen občas, jednou, dvakrát za měsíc. Většinou vaří moje přítelkyně Jitka a já přijdu k hotovému.

Radíte ji?

Jitka pochází z venkova, takže je vychována poctivou českou kuchyní a vaří velmi dobře, dokonce i zdravě, a do vaření jí nemluví. Každý si vaří dle svého nebo improvizuje. Tím je vaření u každého alespoň trochu originální. Taký vím, že nemá ráda, když ji při vaření sledují, protože pak je prý nervózní, tak se to snažím respektovat.

Připravil: Roman Růžička

CANDÁT JAKUBA VÁGNERA S PEŘEJOVOU OMÁČKOU A LOSOSEM

Kombinace candáta naloženého v tropickém ovoci se studenou osvěžující omáčkou, lososem, pažitkou, petrželkou a sherry rajčátky.

SUROVINY:

Candát, losos uzený, bílý pepř, sůl, citron, lunetka, grep, pomelo, pomeranč, mandarinka, ananasový džus (nálev z ananasového kompotu), pomerančová limonáda, mouka hladká, vaječný bílek, olej na smažení, bílý jogurt, odlehčená majonéza, pažitka, sherry rajčátka, petrželová nať.

POSTUP:

Omyté, pečlivě očištěné a naporcované (cca 100 g), nejlépe filetované ryby osušíme a osolíme. Jednotlivé porce naložíme do vymačkané šťávy z citronu, lunetky, grepu, pomela, pomeranče, man-

darinky a pomerančové limonády s ananasovým džusem (nálevem z ananasového kompotu). Necháme takto naloženého candáta v chladu alespoň 10 hodin.

Před tepelnou přípravou rybu okapeme, obalíme v hladké mouce, namočíme v našlehaném a jemně osoleném bílku a smažíme na mírném ohni tak, aby se bílek nespálil, a tím nezhořkl. Omáčku připravíme z dílu bílého jogurtu a dílu odlehčené majonézy. Důkladně vyšleháme za přidání soli, bílého pepře, citronové a limetkové šťávy dle chuti. Candáta servírujeme teplého nebo studeného dle moderního trendu na talíř s omáčkou, květem z uzeného lososa, pažitkou, petrželkou a sherry rajčátky.

Dobrou chuť vám přeje
LUDĚK CIBULKA, šéfkuchař Lázní Aurora

KAREL VÁGNER:

Hudební večery měly úspěch a budou pokračovat

Během jednoho a půl měsíce se ve velkém společenském sále Lázní Aurora konaly tři výjimečné hudební koncerty v režii Karla Vágnera. První z nich (5. února) patřil Haně Zagorové a Štefanu Margitovi, o čtrnáct dní později následovalo vystoupení Josefa Vágnera & Vágnér Family se Standou Hložkem a jako zatím poslední zde ve čtvrtek 19. března vystoupil Jožka Černý a Karel Vágnér. Pokaždě byl sál zaplněn do posledního místa. Sotva skončil poslední koncert, požádali jsme režiséra hudebních večerů Karla Vágnera o krátké zhodnocení.

Karel Vágnér během společného koncertu s Jožkou Černým.

Jak jste, coby režisér a producent, spokojen s právě skončenými koncerty? Splnilo se vaše očekávání?

Začali jsme Hankou Zagorovou a Štefanem Margitou, což vyšlo výborně, pak přišla na řadu Vágnér Family – taký byl narvaný sál, lidi s námi zpívali a bavili se, no a dneska s Jožkou Černým to bylo to samé. A protože se v této branži pohybuji a mám zkušenosti, tak mohu říct, že odezva byla výborná, a já si myslím, že s tím, jak jsme tu rozjeli tuhle sérii koncertů, můžeme být spokojeni.

Takže koncerty ve vaší režii budou v třeboňských lázních pokračovat?

Určitě. Zítřka máme schůzku s panem ředitelem, MUDr. Bicanem, a vedoucí Infocentra Evou Götzovou, která koncerty zajišťuje ze strany lázní, a budeme domlouvat další vystoupení.

Můžete už nyní být konkrétnější? Koho máte na mysli?

Jedná se o Honzu Rosáka, Ladu Kernidla, Jitku Zelenkovou, Josefa Vejvodu. Bavíme se o koncertech a určitě z toho něco vykrystalizuje.

Vy jste velmi schopný manažer a producent, takže se ani nedivím, že mezi zvůčnými jmény, které by se v lázních měly objevit, je i Karel Gott. Je to pravda? Může to být reálné?

Karel je můj kamarád a myslím si, že to není vyloučené, ale neslibuji!

Koncerty budou pokračovat zde, v sále Lázní Aurora, anebo počítáte i se zapojením Bertiných lázní? Loni, při příležitosti 125. výročí jejich založení, se u tamního jezírka konala malá slavnost, na které vystupovala zdejší kapela SONO, a bylo to okouzující...

Právě 1. července u toho jezírka má být koncert Ladi Kernidla a pakliže vyjde počasí, jsem přesvědčen, že si diváci či posluchači odnesou úchvatný zážitek.

Takže nyní v roli režiséra a producenta odjíždíte z lázní spokojen. Očekával jste to, nebo jste měl z něčeho obavu?

Jsem velmi spokojen a obavy jsem žádné neměl. Já si totiž myslím, že umění producenta je v tom, že ví, jak to dopadne, a tedy to přece dopadlo na výbornou.

Připravil: Roman Růžička

CVIČÍME S BERTOU

Vady držení těla

Špatné držení těla omezuje správné dýchání, přetěžuje svaly a vazy, může nepříznivě působit na obratle, vést ke vzniku artritidy, ischiasu a bolestí obecně.

Člověk s kyfózním postojem má hlavu vystrčenou dopředu a kulatá ramena, což vede ke chronickému natahování svalů na krku. Kyfózní držení těla je někdy doprovázeno také postojem

lordózním. Nadměrné prohnutí bederní páteře může vést ke stlačení nebo skřípnutí plotének a vzniku bolesti.

Další běžnou vadou držení těla je prohnutí zad, způsobené vysunutou pánví.

Špatné držení těla může být důsledkem vad páteře, špatné koordinace svalů nebo zcela jednoduše následkem našich zlovyků.

Následující ukázka cvičební jednotky zahrnuje cvičení na velkém míči zaměřené na správné držení těla.

- při cvičení vycházíme nejen z úrovně svého pohybového systému, ale z celkového zdravotního stavu
- cvičíme v bezpečném prostředí (v místnosti, kde nehrozí poškození míče ani úraz)
- základem cvičení je nácvik správného sedu, teprve po jeho zvládnutí cvičíme

jednotlivé cviky. Důležitá je volba velikosti míče. Pro předškolní děti je vhodný míč o průměru 45 cm, pro školní věk a dospělé menšího vzrůstu o průměru 55 cm, pro muže a ženy do výšky 175 cm míč o průměru 65 cm a nad 180 cm výšky míč o průměru 75 cm

- cvičíme naboso
- nezadržujeme dech; je-li to uvedeno, respektujeme správné dýchání (vdech, výdech) ~

Miroslava Kambová,
fyzioterapeutka, Bertiny lázně Třeboň

1

Správný sed na míči.

- pánev sklopená vpřed (bederní lordóza)
- vzpřímený hrudník
- ramena tažena lehce vzad
- hlava v prodloužení páteře
- správné postavení dolních končetin (stehno, bérce a noha leží v jedné rovině)

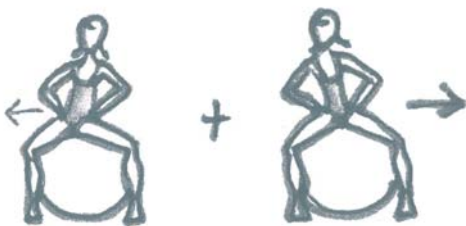
2

V základním postavení si dáme ruce v bok. Pohybujeme pánví rytmicky vpřed (bedra jsou prohnuta – bederní lordóza) a vzad (bedra jsou vyhrbena – bederní kyfóza). Cílem je nácvik správného postavení pánve a uvolnění bederní páteře.

3

V základním postavení si dáme ruce v bok. Pohybujeme pánví stranou, střídavě vpravo a vlevo. Cílem je uvolnění bederní páteře. Při cvičení pohybujeme pouze pánví (hrudník, ramena, hlavu fixujeme v základním postavení).

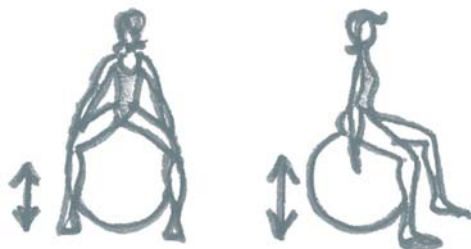
4

V základním postavení si dáme ruce v bok a provádíme kroužení pánví střídavě vpravo i vlevo. Současně s pohybem pánve se pohybuje i míč. Cílem je uvolnění bederní páteře.

5

V základní postavení pánve si dáme ruce v bok. Pohybujeme pánví nahoru a dolů. Cílem je nácvik správného držení těla. Po procvičení můžeme přidat různé obměny poloh horních končetin (např. upažit dlaně vzhůru, ruce v týl atd.).

6

V základním postavení si dáme ruce v týl. Zhluboka se nadechneme a s výdechem obloukovitě předkloníme trup (postupně od krční páteře). V konečné poloze (pánev je kolmo na míč a trup je v předklonu) chvíli vydržíme (nezadržujeme dech). S nádechem se postupně (obratel po obratli od bederní páteře) vrátíme do základního postavení. Cílem je protažení vzpřimovače trupu.

For Senior

Ve dnech 5.–8. března se v pražském veletržním areálu v Letňanech konal soubor veletrhů pro bydlení, rodinu a volný čas For Family. Na veletrhu For Senior se prezentovaly i naše lázně. S potěšením musíme konstatovat, že letošní veletrh se velmi vydařil a o naše

lázně a naše město se zajímala obrovská spousta návštěvníků. Je vidět, že lidé Třeboň znají, zajímají se o ni a rádi se k nám vrací. Z pohledu zájmu o nabídku našich služeb byl tento soubor veletrhů nejúspěšnější za poslední roky. Veletrhy navštívilo na ploše větší než 12 000 m² celkem 36 000 návštěvníků.

Daniel Hamr

Expozice třeboňských lázní na veletrhu For Senior

Přehled kulturních akcí v městských lázních na duben 2009

LÁZNĚ AURORA

2. 4. čt	14.30	PŘEDNÁŠKA – Nordic walking – Jana Matějková	PM
	16.30	PŘEDNÁŠKA – Léčivá síla rašeliny a slatiny – doc. MUDr. Petr Petr, Ph.D.	PM
	19.00	TANEČNÍ VEČER – Regent, vstupné 30 Kč	S
7. 4. út	19.00	PŘEDNÁŠKA – Namibie – země, příroda, lidé a lovy – Ing. Petr Ziegrosser	PM
	19.00	TANEČNÍ VEČER – Rondo, vstupné 30 Kč	H
8. 4. st	19.00	PŘEDNÁŠKA – Ze slavné historie třeboňského rybníkářství – Ing. Miroslav Hule	PM
	19.00	KONCERT – Třeboňští pištiči, vstupné 50 Kč	S
9. 4. čt	19.00	PŘEDNÁŠKA – Tajuplné Novohradské hory – Milan Koželuh	PM
	19.00	TANEČNÍ VEČER – Krystal, vstupné 30 Kč	S
14. 4. út	19.00	PŘEDNÁŠKA – Třeboňsko – ptačí ráj – Matouš Šimek	PM
	19.00	TANEČNÍ VEČER – Georgi One Men Show, vstupné 30 Kč	H
15. 4. st	16.00	PŘEDNÁŠKA – Krása na dosah – péče o pleť – O. Knoblochová a I. Hančlová	PM
	19.00	KONCERT – Richard Adam, vstupné 100 Kč	S
16. 4. čt	19.00	TANEČNÍ VEČER – SONO, vstupné 30 Kč	S
21. 4. út	19.00	TANEČNÍ VEČER – Face, vstupné 30 Kč	H
22. 4. st	19.00	PŘEDNÁŠKA – Ze slavné historie třeboňského rybníkářství – Ing. Miroslav Hule	PM
26. 4. ne	16.30	PŘEDNÁŠKA – Šachovi koryfeje – IV. díl: Alexander Alekhine – Ing. Štěpán Papáček, Ph.D.	PM
27. 4. po	19.00	KONCERT – ZUŠ Třeboň, vstupné dobrovolné	S
28. 4. út	19.00	TANEČNÍ VEČER – SONO, vstupné 30 Kč	H
29. 4. st	19.30	KONCERT – Třeboňský lázeňský symfonický orchestr, vstupné 70 Kč	S
30. 4. čt	19.00	TANEČNÍ VEČER – Zenit, vstupné 30 Kč	S

S – společenský sál

PM – přednášková místnost

H – restaurace Harmonie

BERTINY LÁZNĚ

1. 4. st	19.00	TANEČNÍ VEČER – Krystal, vstupné 30 Kč	A
2. 4. čt	18.30	PŘEDNÁŠKA – Léčivá síla rašeliny a slatiny – doc. MUDr. Petr Petr, Ph.D.	DB
5. 4. ne	19.00	DISKOTÉKOVÝ VEČER – DJ Zvánovec, vstupné 25 Kč	A
6. 4. po	19.00	TANEČNÍ VEČER – Obzor, vstupné 30 Kč	A
7. 4. út	19.00	PŘEDNÁŠKA – Co narušuje naše vztahy – Jiří Beníšek	DB
8. 4. st	19.00	TANEČNÍ VEČER – Relax, vstupné 30 Kč	A
9. 4. čt	15.30	PŘEDNÁŠKA – Vydra říční – paní Francová	DB
10. 4. pá	19.00	PŘEDNÁŠKA – Aloe vera a zdraví – paní Němečková	DB
12. 4. ne	19.00	TANEČNÍ VEČER – Relax, vstupné 30 Kč	A
13. 4. po	19.00	TANEČNÍ VEČER – Georgi One Men Show, vstupné 30 Kč	A
14. 4. út	19.00	PŘEDNÁŠKA – Krčín a jiné rybníkářské kuriozity – Ing. Miroslav Hule	DB
15. 4. st	19.00	TANEČNÍ VEČER – ROSA, vstupné 30 Kč	A
16. 4. čt	19.00	SWINGOVÝ VEČER – Kvintet swingového orchestru Č. Budějovice, vstupné 30 Kč	A
19. 4. ne	19.00	DISKOTÉKOVÝ VEČER – DJ Zvánovec, vstupné 25 Kč	A
20. 4. po	19.00	TANEČNÍ VEČER – SONO, vstupné 30 Kč	A
	15.30	PŘEDNÁŠKA – Esoterika – něco pro vaše zdraví	DB
21. 4. út	19.00	PŘEDNÁŠKA – Pismo a osobnost člověka – Vladimíra Studničková	DB
22. 4. st	19.00	TANEČNÍ VEČER – Face, vstupné 30 Kč	A
23. 4. čt	15.30	PŘEDNÁŠKA – Krása na dosah a péče o pleť	DB
	18.00	TANEČNÍ KOMEDIE „Barmanky“, vstupné 80 Kč	A
26. 4. ne	19.00	TANEČNÍ VEČER – Zenit, vstupné 30 Kč	A
27. 4. po	19.00	TANEČNÍ VEČER – Pohoda Česká, vstupné 30 Kč	A
28. 4. út	19.00	PŘEDNÁŠKA – Krčín a jiné rybníkářské kuriozity – Ing. Miroslav Hule	DB
29. 4. st	19.00	TANEČNÍ VEČER – Evergreenmusic, vstupné 30 Kč	A

A – restaurace Adéla v areálu Bertiných lázní

DB – denní bar v 1. poschodí lázní (denně 7.00–15.00 hod., tel.: 384 754 480)

INFOCENTRUM LÁZNÍ AURORA

otevřeno: pondělí až pátek 8.00–16.00 hod.
tel.: 384 750 127, e-mail: infocentrum@aurora.cz
www.aurora.cz

PROVOZNÍ DOBA KULTURNÍHO ODDĚLENÍ:

pondělí, středa, čtvrtek: 7.00–14.00, úterý, pátek: 7.00–13.30
tel.: 384 754 455, e-mail: kultura@berta.cz
www.berta.cz

SPOLEČNÉ PROHLÍDKY LÁZNÍ AURORA A BERTINÝCH LÁZNÍ

TŘEBOŇSKÝ ZÁMEK	– denně mimo pondělí 9.00–16.00 hod. (každé úterý – organizovaná prohlídka – Schwarzenberská apartmá – odjezd od Lázní Aurora ve 13.30 hod.)
TŘEBOŇSKO – KRAJINA A LIDÉ	– denně 9.00–17.00 hod. (každou středu – organizovaná prohlídka – odjezd od Lázní Aurora ve 13.30 hod.)
SCHWARZENBERSKÁ HROBKA	– denně mimo pondělí – 9.00–16.00 hod. (každý pátek – odjezd od Lázní Aurora i od Bertiných lázní ve 13.30 hod.)
TŘEBOŇSKÝ PIVOVAR	– každý pátek od 15.00 hod. – exkurze s výkladem a ochutnávkou třeboňského piva
KOSTEL SV. JILJÍ	– každý čtvrtek od 13.45 hod. – prohlídka
AKVÁRIUM KRČÍNŮV DŮM	– denně 10.00–17.00 hod.

ZÁJEZDY

4. 4. so	ČESKÉ BUDĚJOVICE – návštěva výstavy „ŠUMAVA K. KLOSTERMANNA“, prohlídka historické části města, pivnice Masné krámy	PPZ	190 Kč
5. 4. ne	ROMANTIKA V PODUNAJÍ – malebná část Podunají a soutěska Wachau	CPZ	550 Kč
11. 4. so	ČESKÝ KRUMLOV – prohlídka historické části města, zámku	PPZ	360 Kč
12. 4. ne	VIDEŇ – prohlídka historické části města, výstava ALFONSE MUCHY, vstupné 9,50 EUR	CPZ	550 Kč
18. 4. so	ROŽMBERK – prohlídka historické části městečka, prohlídka zámku	PPZ	390 Kč
19. 4. ne	JARNÍ ŠUMAVA – Stachy, Kašperské Hory, naučná stezka Povydíř	CPZ	500 Kč
25. 4. so	ČERVENÁ LHOTA – prohlídka zámku a procházka po zámeckém parku	PPZ	350 Kč
26. 4. ne	SOLNOHRADSKÁ JEZERA – nejkrásnější části Rakouska, Solné komory	CPZ	590 Kč

*PPZ POLODENNÍ POZNÁVACÍ ZÁJEZDY

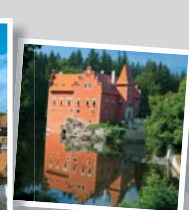
odjezd od lázní Aurora – 13.30 hod.

*CPZ CELODENNÍ POZNÁVACÍ ZÁJEZDY

odjezd od Bertiných lázní – Týršův stadion – 13.40 hod.

odjezd od Lázní Aurora – 8.00 hod.

odjezd od Bertiných lázní – Týršův stadion – 8.10 hod.

Z NABÍDKY BERTINÝCH LÁZNÍ:

Restaurace **ADÉLA**

ve dnech 4.–11. dubna

ve dnech 12. a 13. dubna

TÝDEN RYBÍCH SPECIALIT

VELIKONOČNÍ MENU

a dále nabízíme...

- zahajujeme stálou možnost výběru čerstvých mořských ryb
- přijďte se pobavit na naše taneční večery (po – st – ne)
- možnost nákupu poukázek do restaurace Adéla
- možnost rezervace salonku
- polední menu za 70 Kč
- nekuřácká restaurace
- tel.: 384 754 436, e-mail: ziegler@berta.cz

Srdečně vás
zvele

Top-Spin
PIZZA RESTAURANT

PIZZA RESTAURANT BOWLING BAR

- každý den **ŠTĚSTNÁ HODINKA**
(happy hour) od 17.00 hod. do 18.00 hod.
- zveme vás do baru na měsíc duben s Havanským rumem
na spoustu výborných drinků za super cenu
- za každou desátou pizzu s sebou:
JEDNA PIZZA ZDARMA (10 + 1)
- kuchyň otevřena do 2.00 hodin

Novinka!

- **MOŽNOST ON-LINE SÁZENÍ**

Srdečně vás
zvele

- **BOWLING** od 14.00 do 19.00 hod. (170 Kč/hod.)
od 19.00 do 2.00 hod. (200 Kč/hod.)

- Bertiny lázně Třeboň, tel.: 384 754 400, e-mail: ziegler@berta.cz

Rozvoz pizzy, těstovin a salátů

od 14.00 hod. do 1.00 hod.

- Možnost objednávky na tel.: 384 754 400
- Jídelní lístek na www.berta.cz

CENA ROZVOZU:

- Objednávka do 150 Kč cena rozvozu 50 Kč
- Objednávka od 151 Kč do 300 Kč
cena rozvozu 25 Kč
- Objednávka od 301 Kč rozvoz zdarma

MEZINÁRODNÍ FESTIVAL ANIMOVANÝCH FILMŮ

Třeboň 1.–4. 5. | Teplice 7.–10. 5. 2009

ANIFEST 09

Již poosmé zavítá do Třeboň svátek animovaného filmu AniFest, na který Vás srdečně zveme. Zahájení i zakončení pod širým nebem na třeboňském náměstí.

MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽ – výběr 250 nejlepších animovaných filmů z celého světa

UNIKÁTNÍ SOUTĚŽNÍ PŘEHLEDKA NEJNOVĚJŠÍ ČESKÉ TVORBY

DIVÁČKÁ SOUTĚŽ, SOUTĚŽ INTERNETOVÉ ANIMACE

SVOBODA ANIMACE – dramatické osudy filmů vytvořených za „železnou oponou“ režisérů B. Pojara, J. Švankmajera, P. Koutského, J. Barty a dalších

ITALSKÁ RETROSPEKTIVA – výběr prezidenta festivalu, významného teoretika animované tvorby Giannalberta Bendazziho

POCTA EDUARDU HOFMANOVI, legendárnímu zakladateli studia Bratři v triku a tvůrci animovaných filmů (Povídání o pejskovi a kočičce, Pohádky o mašinkách, Stvoření světa)

Během festivalu ožije Třeboň bohatým doprovodným programem, příznivcům animace nabídneme i kvalitní hudební program, výstavy... **a další překvapení**

VYDEJTE SE S NÁMI PO NOVÝCH CESTÁCH PESTRÉHO SVĚTA ANIMACE

AniFest s.r.o. | Jindřicha Plachty 28 | 150 00 Praha 5
www.anifest.cz | info@anifest.cz

INTERNATIONAL FESTIVAL OF ANIMATED FILMS
SVOBODA ANIMACE
WWW.ANIFEST.CZ

ROZHOVOR S MASÉRKOU LÁZNÍ AURORA OLGOU SEDLÁČKOVOU

Lázním se upsala na celý život

Masérka Olga Sedláčková patří k několika málo zaměstnancům, kteří do Lázní Aurora nastoupili už při jejich otevření v roce 1975. Několik týdnů před nástupem do Aurory také pracovala v Bertiných lázních, ale původně, po škole, pracovala v rehabilitačním ústavu v Kladrubech. Tam se také poznala se svým mužem, který se v Kladrubech léčil po úraze. Po třech letech se však přestěhovali zpět do Třeboně..

Pracujete na jednom místě více než 30 let. Co se za tu dobu změnilo ve vaší práci?

My jsme tu zaměřeni především na léčbu poruch pohybového aparátu, revmatických chorob, poúrazových a pooperačních stavů a celkovou rekondici těla i mysli. Lidé mají stejné zdravotní problémy dnes, jako před třiceti lety. A stejně tak většina problémů s pohybovým ústrojím, třeba s dolními končetinami, vychází z páteře. Co se změnilo, je skladba pacientů. Dříve byli pouze od pojišťovny, zatímco dnes je hodně samoplátců.

Je mezi těmito pacienty rozdíl?

Jak se to vezme, samozřejmě že záleží na člověku. Ale ti od pojišťovny jsou po operacích a přijde mi, že si toho více váží. Samoplátci, když si koupí nějaké ty masáže, tak si leckdy myslí, že když odtud odejdou, tak budou létat. A to přeci nejde. Ale jak říkám, nedá se to paušalizovat, záleží na každém jednotlivci.

Masírujete častěji muže nebo ženy?

Spíše ženy, které asi více trpí s pohybo-

vým ústrojím. Muži zase častěji mívají Bechtěrevovu chorobu.

Kolik lidí vám denně projde pod rukama?

Triadvacet. Jsou to tři lidi za hodinu, na jednu masáž mám 15 minut, 5 minut na přípravu dalšího klienta. Každý den je takhle nabito, ale na druhou stranu to je dobře. Víte, já mám svoji práci ráda, vždycky jsem chtěla pracovat ve zdravotnictví, což se mi splnilo.

To je ale docela rasovina. Každý den 23. týdně 115, měsíčně 460 lidí...

No je, ale mně se to pořád líbí.

Nemáte po těch letech zdravotní problémy, třeba s prsty nebo zánět šlach?

Tak to víte, že vás trochu bolí ruce, ale jinak žádné problémy nemám.

Určitě jen nepracujete, ale také odpočíváte. Bydlíte v paneláku, takže pravděpodobně máte nějakou zahrádku...

Kousek od Třeboně máme chatu a zahrádku, kde relaxuju. Ale nejsem takový typ, abych to měla jako koníčka. Když jsem celý týden v práci, tak si pak chci opravdu odpočinout a ne zase pracovat. I když právě tady jsme s manželem měli plány, ale bohužel, manžel mi nedávno odešel, navěky. Takže jsem ráda, že

můžu nasluhovat a dělat práci, která mě baví, být mezi svými a ne jen sedět doma v paneláku.

Kdo k vám chodí na masáže? Ti, kteří mají předepsané masáže v rámci lázeňského pobytu, anebo může přijít kdokoli – i z ulice?

Dřív to byli jenom pacienti, kterým kompletní lázeňský pobyt hradila pojišťovna, ale nyní se prodávají různé pobyty i pro samoplátce. Na týden, na 14 dní, relaxační víkendové pobyty, dokonce i pouze odpolední procedury. A to jsou právě ti, na které se ptáte – z ulice. Prostě když potřebujete, zavoláte do lázní a objednáte se. Musíte ale dopředu, protože máme stále plno.

Od roku 1975 pracujete na jednom a tom samém místě. Za tu dobu určitě řada lidí změnila buď svoji profesi, anebo místo, vy jste zůstala. Proč? Co vás tu tak drží?

Tak já chtěla vždycky pracovat v lázních, dělat to, co jsem dělala. No a abych dojížděla do nemocnice do Hradce nebo do Budějovic, když tady bydlíte pět minut vedle – támhle v tom paneláku. Skutečně mě nenapadlo dělat něco jiného nebo někam dojíždět. Kromě toho, že tu dělám práci, kterou mám ráda, tak tu byla a je bezvadná parta. ~

Připravil: Roman Růžicka

Olga Sedláčková při své masérské práci, kterou v Lázních Aurora provádí už přes 30 let.

KRÁTCE Z LÁZNÍ:

Ocenění pro Bertu

Nové objekty Bertiných lázní, v nichž se nacházejí pokoje, apartmány, ale také třeba tělocvična, kadeřnictví a technické zázemí, které projektoval Antonín Nehoda a Ladislav Nováček z Atelier LT, s. r. o., získaly první místo v celorepublikové soutěži Pohár plný vína.

Tuto projektantskou soutěž již posedmé pořádala akciová společnost KM Beta. Podmínkou účasti je využití materiálů KM Beta – betonové střešní krytiny, zdících prvků KMB SENDWIX či kvádrů a obkladových pásků. Pětiletá odborná komise pak hodnotí vhodný výběr a správné použití materiálů, architektonické řešení a originalitu projektu včetně řešení detailů. Výsledky soutěže pak jsou publikovány v odborných časopisech, jako např. Střecha, Stavba, Materiály pro stavbu, Stavebnictví a interiéry apod., a také budou prezentovány v rámci reklamní kampaně firmy KM Beta (příručky, kalendáře atd.) ~ **-rr-**

Kabát i pro severní stranu

Severní strana budovy Bertiných lázní se během těchto týdnů obléká do nového, teplého kabátu. Po výměně oken, která probíhala při provozní přestávce v prosinci minulého roku, bude severní strana budovy také zateplena, čímž lázně nejen ušetří za tepelnou energii, ale dokonce i komfort pobytu hostů. Veškeré stavební práce, které provádí firma Bohemia-Constructiva Graf, s. r. o., budou dokončeny koncem dubna. Všem našim klientům děkujeme za toleranci a pochopení. ~ **-dh-**

NÁŠ HOST: AUGUSTIN BUBNÍK, LEGENDA ČESKÉHO HOKEJE

Život zasvěcený hokeji

Mezi významné osobnosti, jež se do Lázní Aurora jezdí léčit a odpočívat, bezesporu patří i Augustin Bubník. Většina lidí jej zná jako bývalého vynikajícího hokejistu a hokejového trenéra, ale také jako člověka, který byl za totalitního režimu nesmyslně odsouzen na 14 let do uranových dolů. Přesto se pan Bubník ve svých neuvěřitelných 80 letech těší pevnému zdraví, oplývá nesmírnou vitalitou a nezkazí žádnou legraci.

Co vás trápí, že jste před vrcholem hokejové sezony odjel do lázní?

Mám artrózu kyčle, kompresní frakturu páteře a zlomený ramenní kloub, takže na základě toho mi doktor napsal pobyt. Všechna tato zranění jsou pozůstatkem z hokeje. Sice to jsou šrámy staré 35–40 let, ale ten ramenní kloub jsem si udělal loni. To jsem utíkal z hokeje na Spartě, zakopl a spadl ze schodů. Ale mně se tady strašně líbí, ty lázně, koupele, procedury.

Pokolikáté jste v třebovských lázních?

Jako pacient potřetí, ale také jsem tu byl se sportovními legendami i s konfederací politických vězňů. Nyní tu jsem s manželkou, která je po operaci kyčle, takže si lázně společně náramně užíváme.

Viděl jsem vás tady v posilovně a vůbec vypadáte skvěle. Jak se udržujete ve svém věku v takovéto kondici?

Každý den plavu, čtyřikrát v týdnu si zahraju golf, teďka jsem nehrál, protože mám to rameno, ale těch sedm kilometrů jsem si pravidelně obešel a udělal 300 švihů. Jenomže tohle (poplácá se po bříšku) jsem neměl. Pořád se motám mezi lidma a moje žena mi říká, že jsem horší než blecha, že jsem pořád pryč.

A životospráva?

V pořádku. Popiju si vínečko, někde nějakou dobrou whisky, ale alkoholik nejsem a nekouřím. V životě jsem nekouřil.

Kdy jste stál naposledy na bruslích?

Loni, občas jsem učil bruslit malé kluky. To mě baví, ukážeš jim nějaká kouzla s pukem a oni to napodobují, a když už trénink končí, tak za mnou přijdou a pane trenér, kdy už budeme padat do ran? Tak jim ukážu, jak padat do ran, a oni padají po hlavě. No a pak jsem upadl já na Spartě a udělal si to rameno. Ale na led se zase postavím, to vám slibuju.

Co dneska vlastně děláte?

Kromě toho, že sleduju snad všechny hokeje, tak provádím v O2 areně. Původně ji měli stavět Finové, kterým jsem pomáhal, ale pak to dostala Sazka a postavily to jiné firmy. Finové odešli, hala se postavila, ale já se tam chodil dívat, protože jsem taky kdysi trénoval Švédů. A najednou ve třetím patře, v těch milionářských sky boxech, se vytvořila místnost, ze které vznikla Síň slávy československého hokeje. Je tam deset výkladních skříní a každá z nich znázorňuje jedno desetiletí. Je to nádherný, ale je tam

toho hrozně málo. Přitom je po republice tolik věcí z různých mistrovství světa. Já tam provádím významné hosty a cizince a povídám jim o tom našem hokeji – česky, německy, finsky, anglicky. Ale je škoda, že se tam dostane pouze ten, kdo má vstup do sky boxů, a V.I.P. hosti. Je to nádherné, ale je to málo. Bylo by potřeba udělat něco jako má Kanada, jako Němci, Finové, Švédové. Možná ani ne síň slávy, ale muzeum ledního hokeje. Nejen já si myslím, že by to šlo udělat ze Štvanice. Já jsem na Štvanici vyrůstal od pěti let, znám ji do detailu a dobré je, že Štvanice žije. Ona se měla zlikvidovat – víte to? Celý pozemek koupili Němci, chtěli ji zbourat a udělat tam rehabilitační a relaxační centrum. Na poslední chvíli od toho vstoupili památkáři a UNESCO, takže Štvanice je dnes chráněná.

Předpokládal jsem, že při MS v roce 2004 hokejový svaz vydělá dost peněz a část jich dá do Štvanice, kterou by mohl od města dostat a muzeum udělat. To by byla fantastická věc. Navíc se kamarádím s Ájou Vrzánovou, která by taky chtěla mít pro československé krasobruslení síň slávy. Možná by mohla sehnat peníze od nějaké americké firmy a udělalo by se na Štvanici muzeum, kde by bylo všechno a hlavně by tam chodili lidi.

Jenomže to by se nejen celá dřevěná hala musela zrekonstruovat.

Samozřejmě, a já dokonce už na to mám firmu – finskou. Oni umějí stavět ze dřeva a dokonce se tu už byli podívat. A kdyby tu halu a pozemek měl hokejový svaz a udělal tu tréninkové středisko pro své národní mužstva, tak se mu to vrátí. Vždyť kolik svaz zaplatí za různá soustředění a přátelská utkání od mládežnických týmů po áčko. Všichni by tam mohli trénovat ve vlastní režii a ještě bychom měli vlastní československý stánek ledního hokeje s krasobruslením. Jenomže není nikdo, kdo by do toho chtěl jít.

Vraťme se k síni slávy, kam bylo při příležitosti 100. výročí založení československého hokeje uvedeno 41 osobností – včetně vás. Ovšem celou věc doprovázely dost vášnivé diskuse...

Nevím jestli byla nějaká komise, kdo vybíral jména a podle čeho. Já osobně jsem proti tomu, že byl nominován Zábrodský. Absolutně. Ten vlastně zavinil, proč nás tenkrát pozavírali. Nebo mě mrzí Hašek. Kdyby se věnoval své práci, kdyby za své peníze udělal něco jako Franta Kučera, který v Praze vystavěl dva malé stadiony a dneska to je líheň nejlepších malých žáčků. Ať nám vychovává brankáře, to je jeho parketa, a ne že bude vykřikovat, že on si nanominuje deset lidí do komise, která bude vybírat. Mě třeba bolí srdce, proč tam není Jarda Pouzar, Míra Dvořák, který je po smrti, Konopásek. Nejdřív se musejí vypracovat pravidla, kdo tam patří.

Narazil jste na jednu hodně smutnou kapitolu československého hokeje, kdy některé hráče místo hokejového stadionu v Londýně čekalo komunistické vězení. Jak to tehdy bylo?

V roce 1949 jsme se ve Švédsku stali mistry světa, kde jsme porazili Kanadu 3:2, což bylo to první vítězství Československa nad Kanadou! Když jsme přijeli domů, na nádraží nás vítala i vláda v čele s předsedou Zápotockým. Jenže v roce 1950 už nás na další mistrovství do Londýna, kde jsme měli obhajovat titul, nepustili. Chtěli, abychom se zrekli účasti s tím, že československý reportérům nebyla udělena víza. Jenomže moje sestra se spojila s kamarádkami z britské informační služby a ty jí ofotografovaly ta víza. Reportéři je měli připravený, ale nepřišli si pro ně. Věci z letiště jsme si navezli domů a kolem páté hodiny jsme se začali scházet v hospůdce U Herclíků za Národním divadlem, kterou vlastnil bratr tehdejšího hráče Sparty Zdeňka Ujčíka. Byla to hospůdka, kde jsme se my, vojáci i civilové, scházeli. Vevnitř už někdo seděl. Pojedli jsme, popili a když byla ta největší veselice, kdy se nadávalo, proč jsme neodletěli, byli jsme už pěkně v ráži. To víte, že jsme nadávali a křičeli: „Smrt

komunistům!“ a „My si nenecháme odstříhnout křídla, my řekneme pravdu!“ Najednou jsme z rozhlasu slyšeli, jak jeden reportér říká, proč jsme neodletěli na mistrovství světa. Říkal přesně to, co měl nařízeno – hokejisté se vzdali účasti, protože reportéři nedostali víza. Tak jsme ihned volali pana Laufra i tomu reportérovi, aby přišli za námi, že jim řeknem pravdu, ale oni nepřišli. Začali jsme zpívat všelijaké písničky na bývalého fotbalistu Vlastu Kopeckého, jenže místo Vlasta Kopecký jsme zpívali Vencu Kopecký. To byl ministr školství a sportu. Když to bylo v nejlepším, procházíme s Vaškem Roziňákem kolem a náhle vstali dva páni od stolu, chytili nás, a že máme jít s nimi. V tom jeden z nich dostal ránu od Zlatáka Červeného, a v tu chvíli přiběhli do sálu další a odvedli nás. Kde se vzali? Byla to past. Postupně nás pozatýkali dvanáct. U soudu jsme byli zproštěni trestu smrti, ale Bóza Modrý dostal 15 let, já 14, Konopásek 12, Roziňák 10, Jirka 6, Červený 3, Macelis 2, Hajný rok, Španinger tři čtvrtě a hospodský Ujčík tři roky. (Bližší informace naleznete na: www.politictivezni.cz/augustin-bubnik.html)

Po několika letech těžkého žaláře přišla amnestie a vy jste se k hokeji vrátil. Dokonce jste koncem 60. let jako trenér úspěšně působil ve Finsku, a pak se vrátil do Československa. Jak jste se dostal na sever a proč jste se vrátil?

Shokejem jsem skončil ve 32 letech, když mi v Plzni zlomili páteř. Rok mně dávali dohromady a podařilo se, jenomže následoval těžký otřes mozku v Litvínově, a to jsem přestal hrát definitivně. Naštěstí jsem si mezitím udělal trenérský kurz na Karlově univerzitě a začal trénovat ve Slovanu Bratislava dorostence – tam jsem objevil Vladu Dzurillu. Pak jsem trénoval různé kluby v Praze, a to už povolovali trenérům vycestovat do zahraničí, kde si člověk mohl vydělat peníze. Já jsem taky žádal ČSTV o vycestování s nedokončenou I. třídou – chyběl mi poslední semestr, ale nikdy jsem neprošel politickým sítem. Přitom jsem dávno dostal nabídku ze švýcarského Curychu. Když jsem si dával žádost v roce 1966 na hokejový svaz a ČSTV k náměstku Pokornému, on mi tu švýcarskou smlouvu, kterou jsem měl, dal do šuplíku a z druhého vyndal smlouvu k národnímu týmu Finska. A tak mně, antikomunistovi a člověku, kterého nikdy nechtěli nikam pustit, doporučili z politických důvodů dělat trenéra národnímu týmu Finska. Nabízeli to i jiným, ale nikdo tam nechtěl jít. Podmínka byla minimálně dva jazyky – němčina a angličtina plus trenér I. třídy. Nejdřív jsem odmítl, protože jsem chtěl do Švýcarska, ale když jsem viděl, že by mě nepustili nikam, tak jsem na to přistoupil. Finové vůbec neměli metodiku tréninku a až tam

jsem vlastně zjistil, proč požádali o československého trenéra. V roce 1965 bylo MS v Tampere a Finové málem vypadli z A skupiny, a naši tam hráli výborný hokej, tak se naše vedení s nimi domluvilo, že jim pomůžu.

Jezdil jsem po všech možných krajích a v angličtině (měl jsem s sebou tlumočnicka) jsem jim vykládal o přípravě mužstva, o letní přípravě, zimní přípravě, školił jsem všechny trenéry. Největší šok byl, když při prvním letním soustředění jsem za parného léta oblékl šest reprezentačních brankářů do výstroje, aby na ně hráči střídali z prken. Oni to odmítali, až jsme se pohádali. Vůbec nevěděli, že se něco takového dělá. Další sezonu přišlo MS 1967 ve Vídni. Tam jsem dostal úkol – udržet Finy v A skupině. První dva zápasy vyhráli nad stejnými mužstvy, pak přišel zápas s Československem. Naši měli vynikající tým: Nedomanický, Holíkové, Holeček – to byla bomba. Navíc naši poráželi Finy rozdílem deseti gólů. Jenomže tehdy Finové pod mým vedením porazili Československo 3:1. Co se dělo, to si nedovedete představit. Pro Finy to bylo první vítězství nad takovým mužstvem a oni se mnou objížděli stadion. Jenže já nevěděl, jestli mám brečet nebo se smát. Naši mě poplivali, byl jsem největší zlořád Československa. Jediný, kdo mi pogratoval, byl ten pan Pokorný, který mě do Finska vyslal. Manželka se synem bydlela v Praze a teď nemohla chodit ani nakupovat. Okna nám rozbili, auto poškrábali a popisovali, hrozné to bylo. Navíc mi na svazu řekli, že se musím vrátit domů, že zkrátka československý trenér nesmí trénovat cizí národní mužstvo na stejné úrovni. Jenomže Finové řekli, že Bubník má smlouvu na tři roky, takže zůstane a hotovo.

Začaly další přípravy na další sezonu, na OH v Grenoblu. A Finové se zase trošičku zvedli, už to nebyl takový outsider, porazili NDR, NSR, s Amerikou remízovali. No a naši už mysleli, že budou na stříbro, ale prohráli s Kanadou a najednou byli bez medaile. Finové hráli předposlední utkání s Kanadou, kterou porazili 5:2 (!), čímž jí vzali dva body, naši vyhráli a skončili stříbrní. Díky Finům, jinak by tam byli Kanadani.

Třetí rok, 1969, to mělo být MS u nás v Praze, ale vzhledem k politické situaci naši požádali Švédy, aby si to vyměnili. Finové se opět udrželi v A skupině, ale mně skončila smlouva, a tak žádali o další tři roky do OH v Sapporu 1972. Svaz byl proti, že se musím vrátit domů. Tenkrát mi slíbili, že dostanu místo trenéra u dnešní „20“. Samozřejmě jsem přemýšlel, jestli mám jít domů nebo ne, takhle mám emigrovat. Finové mi nabízeli státní občanství a všechno. Já se rozhodl, že půjdu domů, protože by rodiče a všichni příbuzní měli problémy.

Jak vás na svazu přijali?

Když jsem se vrátil a šel na svaz požádat o slíbené místo, tak se mi vysmáli, že nemám dokončenou I. třídu, takže nemůžu trénovat národní tým. Byla to záminka, aby mě stáhli domů. Nedalo se nic dělat, nikde jsem trenérskou práci nesehnal, tak jsem šel prodávat do masny. Já jsem totiž vyučený řezník. V tehdejším Pramenu mi našli takovou prodejničku v Klimentůvské ulici. Prodával jsem maso a na hokej zapomněl. Jenomže po nějaké době v Plzni vyhodili trenéra Sýkoru a přišli si pro mě, takže v letech 1969–72 jsem dělal první ligu v Plzni. Já mám Plzeň rád, rád na ni vzpomínám. Pak jsem šel do Karviné a do Brna, do Motorletu Praha, byl jsem ve Slávii, v Litvínově a zase v Brně, a tak se to točilo. Až v roce 1979/80 za mnou přišli ze svazu, že musím jít do Holandska, že Holanďané žádají vysloveně moje jméno a že tam mám jít, tak jsem šel. Po roce jsem se vrátil domů, pak následovaly týmy znovu ve Finsku, u nás, v Rakousku, Německu.

Za svoji hráčskou kariéru máte stříbro ze ZOH ve Svatém Mořici (1948), dvě zlaté medaile z mistrovství Evropy (1948, 1949) a titul mistra světa ze Stockholmu (1949). V roce 2003 jste byl uveden do finské síně slávy za trenérské působení u finské reprezentace, o pět let později i jako hráč do síně slávy československého hokeje. Existuje něco, co se vám ve sportovním životě nepodařilo?

Nesplnil se mi sen – dělat trenéra našeho národního mužstva. Asi to nešlo politicky, a když se to obrátilo, tak už jsem byl asi starý.

Ikdyž jednou jsem dělal trenéra naší „18“ s Laco Horským jeden rok a pak rok s Jirkou Justrou. To byly dobré zápasy. Jednou, to Sověti měli vynikající mužstvo, tam hrál Fetisov, Krutov a tihleti. Hrál se ME v Kopřivnici a v Opavě, hrál se poslední zápas a kdo vyhraje, bude mistr Evropy, kdo prohraje, bude čtvrtý. Taková byla vyrovnaná tabulka. Bylo asi 30 vteřin do konce, my prohrávali tuším 7:4, a najednou Fetisov přilítl do kouta, kde byl Jožo Lukáč, a dal mu ránu pěstí. Okamžitě byla taková rvačka, to jsem nikdy nezažil. Všichni hráči naskákali na led a poprali se jak koně. Teď lidi skákali na led, byli tam sovětsí vojáci, naše policie, televize to snímala. Když to skončilo, tak do kabiny přilítl Andršt – předseda hokejového svazu – ještě s nějakým politrukem a celé mužstvo dostalo zákaz startu a my dostali doživotní dištanc za špatné vedení mládeže. Přitom my za to vůbec nemohli, to vyprovokoval Fetisov. Vedle byli trenéři Černyšev a Davidov, ti k nám přišli, podali nám ruce a říkali: „Nó, mladci, pobili sa, pobili sa,“ a dělali si z toho legraci. A my dostali dištanc.

Připravil: Roman Růžicka

Uzavření bazénového komplexu

Vážení čtenáři, chtěli bychom vás informovat o pravidelně plánované odstávce bazénového komplexu ve Wellnesscentru Lázní Aurora, ke které dojde ve dnech od 30. března do 2. dubna a od 24. do 27. srpna včetně.

Hosté, kteří nebudou moci v rámci relaxačních programů bazén v těchto termínech vůbec využít, dostanou

náhradou některou z vodoléčebných procedur.

Děkujeme za pochopení.

-red-

Restaurace Harmonie

Nekuřácká restaurace Harmonie v Lázních Aurora vás co nejdříve zve na

Velikonoční jehněčí hody

kteří se konají ve dnech 11.–13. dubna.
Otevřeno denně od 12.00 do 23.00 hod.

**TĚŠÍME SE
NA VAŠÍ
NÁVŠTĚVU!**

Restaurace Harmonie, Lázně Aurora Třeboň, tel.: 384 750 677, www.aurora.cz

FINANCOVÁNÍ LÁZEŇSKÉHO POBYTU

Lázeňský pobyt pořídíte i na splátky

Jezdíte rádi do lázní? Ne vždy na to máte potřebnou hotovost? GE Money Multiservis připravil pro klienty Lázní Aurora speciální nabídku, díky níž si mohou nyní pořídit léčebné i relaxační pobyty bez potřebné hotovosti.

Zájemci o pobyt v lázních nyní stačí zaplatit pouze 10 % ceny pobytu v hotovosti a zbytek pak formou splátek. Výše úvěru se pohybuje od 3000 korun do 75 000 korun, což při minimální 10% přímé platbě znamená, že lze pořídit pobyt již od 300 korun za měsíc.

Nabídku může využít každý občan České republiky starší 18 let s trvalým zdrojem příjmu. Na jednu smlouvu je možné pořídit lázeňský pobyt i pro více osob. Není třeba ručitele a při výši úvěru do 30 tisíc korun není nutné ani potvrzení o výši příjmu.

GE Money

Další výhodou je možnost snadného a rychlého sjednání úvěru přes internet. Stačí, když zájemce projeví zájem o nákup na splátky při rezervaci pobytu, a zbytek vyřídí z domova během pár minut.

Informace o speciální nabídce pro zákazníky Lázní Aurora najdou zájemci na internetových stránkách www.aurora.cz/nasplátky.

Chcete náš nový katalog relaxačních pobytů na rok 2009?

Lázně Aurora i Bertiny lázně Třeboň připravily pro své klienty nový katalog svých služeb na rok 2009. Každý si o něj může nyní napsat na adresu:

Infocentrum - Lázně Aurora, Lázně Aurora, s. r. o., Lázeňská 1001, 379 13 Třeboň

Spolu se žádostí do obálky vložte vystřižený odpovědní kupon (níže na této stránce) se svou adresou a katalog obdržíte zdarma. Zároveň se odesláním níže uvedeného kuponu stanete pravidelnými odběrateli měsíčníku Lázeňská POHODA, který vám bude také zdarma doručován na uvedenou adresu. Odpovídat můžete i zasláním svých údajů e-mailem na adresu:

infocentrum@aurora.cz

Měsíčník vám pak může chodit elektronicky přímo do vaší e-mailové schránky.

ODPOVĚDNÍ KUPON:

objednávám katalog Lázní Třeboň _____ ks

titul: _____

Objednávám zaslání Lázeňské POHODY zdarma

jméno: _____

POŠTOU na níže uvedenou adresu ☐ ano ☐ ne

příjmení: _____

e-mail/tel. *: _____

Objednávám zaslání Lázeňské POHODY zdarma

ulice, č. p.: _____

E-MAILEM na níže uvedenou e-mailovou adresu ☐ ano ☐ ne

obec: _____

PŠČ: _____ podpis: _____

* nepovinný údaj

VYDÁVÁ:

Lázně Aurora, s. r. o. Bertiny lázně Třeboň, s. r. o.
Lázeňská 1001 Tylova 1
379 13 Třeboň 379 15 Třeboň
pohoda@aurora.cz pohoda@berta.cz
www.aurora.cz www.berta.cz

REDAKČNÍ RADA:

Šéfredaktor: Ing. Sabina Kodlová
MUDr. Jaroslav Bican, Ing. Martin Blažek,
Ing. Bc. Zdeněk Chaloupka, Roman Růžička

Náklad: 6500 ks
Tisk: Tiskárna Java
MK ČR E 17981

Neprodejné.